antifa patissia

έντυπο δρόμου #03 // Απρίλης - Μάης '19

all
cops

are
bastards

Εμείς στο "antifa patissia" έχουμε τα μυαλά μας ανάποδα. Ανάποδα και κόντρα στο φασισμό της ελληνικής πραγματικότητας. Είμαστε αυτές και αυτοί που δε βρίσκουμε τίποτα κοινό κάτω απ' τη γαλανόλευκη μαλακία, τη ρουφιανιά, την καριέρα και τον ανθρωπισμό στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Βρισκόμαστε και φτιαχνόμαστε όμως, στα κάτεργα των αφεντικών μας, στα θρανία με τους ρατσιστές συμμαθητές, στα γαμωσταυρίδια για τους μπάτσους, στο μίσος για τα σεξιστικά σχόλια στο δρόμο, στις μπάρες του ηλεκτρικού, στα τρελόχαρτα για το στρατό.

Είμαστε «Πατήσια»: Πολυεθνικές παρέες με έδρα τις πλατείες και τα παγκάκια. Με τις γλώσσες και τις συνήθειές μας να 'ναι παραβατικές για τους μπάτσους και τους μικροαστούς.
Βιώνουμε την ιστορία του ελληνικού ρατσισμού, με τα ντόπια αφεντικά να έχουν κόψει τις ζωές μας στη μέση.

Είμαστε «antifa»: Δε μένουμε σιωπηλές και ανήμποροι μπροστά στις αφηγήσεις των αφεντικών και των ρουφιάνων τους. Κρατάμε τα μυαλά μας ζεστά απέναντι στο φόβο και τη βλακεία. Επιμένουμε στη γνώμη ότι ο «φασισμός δεν έχει σβάστικα», αλλά ακόμη και όταν εμφανίζεται μ' αυτήν, θα θυμίζουμε σε φίλους και εχθρούς πως οι δρόμοι μας ανήκουν.

Keep it hood, keep it antifa.

επικοινωνία:
antifapatissia@gmail.com

KEEP 1T HOOD!

KEEP 1T ANT1FA!

KEEP IT HOOD

SUPPORt YOUR LOCaL

antiFa!

Η καθημερινότητά μας είναι πολεμική. Τα αφεντικά μας έχουν κόψει τους μισθούς στη μέση και μας μπουκώνουν με μαλακίες του τύπου «η ελλαδίτσα, η κακιά Μέρκελ και η ανθρωπιστική κρίση». Οι μπάτσοι γυροβολάνε στις πλατείες και τα πάρκα για να μας ελέγχουν. Το ελληνικό κράτος επικυρώνει τα σχέδια του προπονώντας τον εθνικό κορμό στην Πλατεία Συντάγματος και ταυτόχρονα στο όνομα του αριστερού ανθρωπισμού κάνει μπίζνες στις πλάτες των μεταναστών εργατών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αυτός είναι ο νέος ελληνικός φασισμός και σπρώχνει κάθε μέρα δεκάδες απο εμάς στην αυτοκαταστροφή, τη μοναξιά και τη παραίτηση.

Μεγαλωμένοι στα Πατήσια δε γουστάρουμε μια με αυτή τη φάση. Είτε γεννημένοι εδώ είτε όχι, αγόρια και κορίτσια βρισκόμαστε και τη παλεύουμε έχοντας ο ένας την άλλη. Οι γλώσσες μας είναι ο τρόπος που ανασαίνουμε, ο τρόπος που καταλαβαίνουμε το κόσμο και ο τρόπος που στεκόμαστε στις καθημερινές μικρές μας μάχες. Η γειτονιά μας είναι ο τόπος που συναντιόμαστε και αποκαλύπτουμε αναμεταξύ μας τα πρόσωπα της τάξης μας. Δεν είναι λίγο και πρέπει να το καταλάβουμε: Να είμαστε περήφανοι για τις κουλτούρες μας. Να είμαστε περήφανες για τη γειτονιά μας. Να είμαστε περήφανοι για την τάξη μας.

antifa patissia

antifapatissia.wordpress.com | antifapatissia@gmail.com

02/2019

Βγάλαμε αφίσα! Ίσως την πέτυχες κάπου στη γειτονιά. Είδαμε αυτή την πρώτη αφίσα σαν μία ευκαιρία να βάλουμε δύο λόγια στη σειρά και να δουν οι φίλοι κι οι φίλες μας ένα κομμάτι από το σκεπτικό με το οποίο βλέπουμε τον κόσμο, κινούμαστε και κάνουμε όσα κάνουμε.

Είπαμε "keep it hood", γιατί θέλαμε να βάλουμε στο κέντρο τη γειτονιά μας. Μία γειτονιά που λασπολογείται συστηματικά εδώ και 30 χρόνια ως συνώνυμη της παρακμής. Εμείς ξέρουμε πως τα Πατήσια έχουν μπει στο μάτι κάθε λογής ρατσιστή, μπάτσου και ρουφιάνου γιατί είναι μία γειτονιά που συνυπάρχουν όλες οι εθνικότητες, οι γλώσσες, οι κουλτούρες: Όλες οι δυνατότητες της τάξης μας να πολεμήσουμε το σύγχρονο φασισμό.

Στην αφίσα γράφαμε τα εξής:

«Η γειτονιά μας είναι ο τόπος που συναντιόμαστε και αποκαλύπτουμε αναμεταξύ μας τα πρόσωπα της τάξης μας. Δεν είναι λίγο και πρέπει να το καταλάβουμε:

Να είμαστε περήφανοι για τις κουλτούρες μας.

Να είμαστε περήφανες για τη γειτονιά μας.

Να είμαστε περήφανοι για την τάξη μας.»

Αυτά τα λίγα.

Θα τα λέμε συχνά.

Stay tuned!

Αν θες να τσεκάρεις την αφίσα, ή ό,τι άλλο κάνουμε, μπες στο:

antifapatissia.wordpress.com

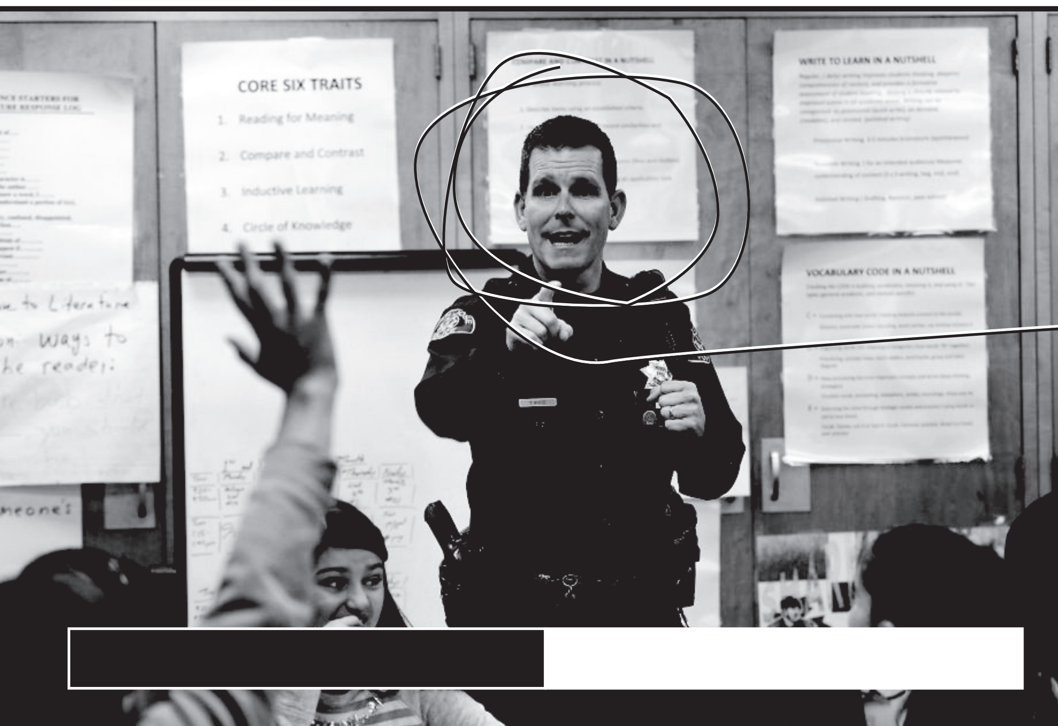
Ξύσε τον μπάτσο να βρεις τον καθηγητή!

(ή αλλιώς η σχέση επιστήμης και αστυνομίας)

Μαθαίνουμε από μικροί και μικρές ότι οι καθηγητές στα σχολεία και στα πανεπιστήμια δεν κάνουν απλά ένα επάγγελμα, αλλά ένα λειτούργημα. Μαθαίνουμε πως ανήκουν σε μία ειδική κατηγορία ανθρώπων που ό,τι βγαίνει από το στόμα τους περνιέται για απόλυτη και ουδέτερη αλήθεια. Μια γνώμη που είναι αφελής και ανιστόρητη. Γιατί ξεχνάμε κάτι σημαντικό· ότι ο εργοδότης τους, είναι το Κράτος. Πράγμα που σημαίνει, ότι για να δικαιολογούν το μισθό τους θα πρέπει να είναι χρήσιμοι προς αυτό.

Είτε με τον ταξικό ρατσισμό τους, είτε συντηρώντας τους μύθους των βιβλίων της Ιστορίας του Λυκείου, είτε παράγοντας χρήσιμες ιδέες και θεωρίες για τις πολιτικές του Κράτους.

Ένα από τα θέματα που εμείς εντάσσουμε σε αυτό που λέγεται αντιφασισμός είναι η μάχη για την επικράτηση στο δημόσιο χώρο. Δηλαδή τις συμπεριφορές και τις κουλτούρες της τάξης μας, που βρίσκονται στο στόχαστρο των αστυνομικών αρχών, γιατί μας δίνουν την δυνατότητα να αναπνέουμε από τα καθημερινά μας ζόρια και ταυτόχρονα δείχνουν το μίσος μας προς αυτούς και τους φίλους τους.

Έτσι, για να βρούμε την ιστορία των πρακτικών που εφαρμόζει η αστυνομία στις γειτονιές μας, ανατρέξαμε στους «ειδικούς» [i] περι κοινωνιολογίας με έδρα το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Και όπως το κάναμε, πέσαμε πάνω σε μία εργασία με τίτλο «Στοιχεία περιβαντολλογικής υποβάθμισης και φόβος του εγκλήματος. Η περίπτωση του graffiti στο κέντρο της Αθήνας»[ii].

Και τι θέλουν να πουν οι «ειδικοί»; Ότι το graffiti, οι ταγκιές, τα οπαδικά και τα πολιτικά συνθήματα στους τοίχους, όταν πραγματοποιούνται για κάποιο χρονικό διάστημα σε μια συγκεκριμένη περιοχή, τότε αυτή υποβαθμίζεται και το αίσθημα ανασφάλειας επικρατεί.

Η συκοφάντηση των συμπεριφορών της εργατικής τάξης ως εγκληματικές, μαζί με την απαρίθμηση των φόβων και των ανησυχιών των μικροαστών και των καταστηματαρχών για τους τοίχους των σπιτιών τους, σίγουρα δεν είναι μια ουδέτερη γνώμη, αλλά ουσιαστικά κρύβει μια πρόταση για τις πολιτικές διαχείρησης του δημόσιου χώρου. Και η πρόταση είναι πως η ελληνική αστυνομία θα καταφέρει να γίνει «φίλη» με τους ιδιοκτήτες ακινήτων και πως όλοι μαζί θα επιτεθούν στις κουλτούρες και τις συνήθειές μας.

Κι όμως αυτή η θεωρία δε δημιουργήθηκε σήμερα. Την αφετηρία της μπορεί κανείς να τη βρει στην εφαρμογή των πολιτικών μηδενικής ανοχής στις γειτονιές των πόλεων των Η.Π.Α. όπου κατοικούνταν κυρίως από μαύρους. Και πάλι τότε, στο στόχαστρο των θεωριών[iii] αυτών, ήταν το graffiti, η μουσική στους δρόμους, το άραγμα στις πλατείες. Αλλά και οι άνθρωποι πίσω από την τότε θεωρία ήταν ίδιοι. Άνθρωποι με κάποια θέση στα πανεπιστήμια των Η.Π.Α.

Συμπερασματικά, οι μπάτσοι στο δρόμο δεν κάνουν ό,τι τους κατέβει. Οι έλεγχοι για τα χαρτιά μας, οι ψακτικές και οι τραμπουκισμοί τους, είναι η εφαρμογή ιδεών που έχουν προκύψει από ανθρώπους που δε φορούν στολή. Είναι καθηγητές που η δουλειά τους έχει οριστεί κοινωνικά ως κάτι ιδιαίτερο και άξιο σεβασμού. Καιρός λοιπόν να αρχίσουμε να τους μισούμε το ίδιο με τους μπάτσους!

i. Μία από τις «ειδικούς» που ασχολούνται με αυτές τις θεωρίες είναι και η Χ. Ζαραφωνίτου: καθηγήτρια Εγκληματολογίας στο Τμήμα Κοινωνιολογίας της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών, Διευθύντρια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Εγκληματολογία»

ii. Περιοδικό ετήσιας έκδοσης «Εγκληματολογία», τίτλος όπως πάνω, Τεύχος 1/2016

iii. Unfair Play, Σπασμένα Τζάμια, Σκέψεις για τη Δημόσια Τάξη και το Πανεπιστήμιο σε Καιρούς Κρίσης, Unfair Play/Αρχείο 71, 2016

ΠΕΤΑΛΑ, ΠΑΡΚΑ ΚΑΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ
όλες μας οι ιστορίες!

Η πρώτη επαφή συνήθως έρχεται όταν ο πατέρας σου / ο μεγάλος σου αδελφός–ξάδελφος έρχεται και σου λέει: «πήρα εισιτήρια για την Κυριακή, θα πάμε γήπεδο». Μπαίνεις μέσα, είσαι μαζεμένος, αλλά ταυτόχρονα νιώθεις ένα ανεξήγητο φτερούγισμα στην καρδιά.

Σιγά σιγά φτιάχνεις την παρέα σου, αρχίζετε να πηγαίνετε μόνοι σας και τότε αυτό το πράγμα γίνεται μία γλυκιά συνήθεια για την οποία περιμένεις όλη τη βδομάδα. Είναι η συνήθεια αυτή που θα σε αποφορτίζει από το μαλάκα τον καθηγητή, τους γονείς που σε πρήζουν, από το πλήθιο το αφεντικό που σου κάνει τη ζωή δύσκολη. Η μέρα του γηπέδου είναι δική σου από την ώρα που θα ξυπνήσεις, θα πας να βρεις τ' αδέρφια σου, θα πείτε τις ιστορίες σας, μέχρι τη μπύρα μετά τον αγώνα.

Εκεί μέσα βλέπεις πρόσωπα ζορισμένα που, έστω για 90 λεπτά, θέλουν να ξεχαστούν και να φωνάξουν το σύνθημα σα να μην υπάρχει αύριο. Βλέπεις άτομα που δεν ψήθηκαν να γίνουν τρέντηδες ή κυριλέ, αλλά άτομα με δική τους κουλτούρα που την έμαθαν στους δρόμους, στις πλατείες και στα πέταλα. Φυσικά δε γουστάρεις τους μπάτσους. Δε γουστάρεις την εξουσία τους, τα ψαξίματα και τις επιβολές τους. Γουστάρεις βέβαια να τους πακετώνεις όταν σου δοθεί η ευκαιρία. Σιχαίνεσαι τους μικροαστούς/γραβατάκηδες που, γι αυτούς, θα είσαι πάντα ένα ρεμάλι. Θα σε κράξουν επειδή άναψες καπνογόνο, επειδή έβρισες, επειδή έβηξες, επειδή άραξες στο πάρκο της γειτονιάς σου και το γέμισες «αλητεία».

Ξέρουν όμως όλοι αυτοί οι βλάκες ότι πάντα θα στέκουμε περήφανα απέναντί τους και θα αφήνουμε την αλητεία μας όπου σταθούμε και όπου βρεθούμε.

"Ασπρόμαυρο Αυτόνομο Γκρουπ" / Οπαδοί της Juventus κάπου στα '70s.
0% λεζάντα – 100% αλητεία

δεν ντρέπεσαι λίγο;

«Δεν ντρέπεσαι λίγο; Δίνεις δικαιώματα!» σου είπε η φιλόλογος όταν έβαλες κραγιόν.

«Δεν ντρέπεσαι λίγο; Δεν είναι για μαθήτριες αυτά!» σου είπε ο διευθυντής για το σκουλαρίκι στη μύτη.

«Δεν ντρέπεσαι λίγο; Προκαλείς...» σου είπε ο μαθηματικός –με απδιαστικό χαμόγελο– όταν έβαλες σορτσάκι.

Είσαι γυναίκα. Όμως «πρέπει να ντρέπεσαι», λένε το σχολείο, η οικογένεια, το αφεντικό, όταν δεν ταιριάζεις στην «σωστή» γυναικεία εκδοχή. Αυτή που δε «δίνει δικαιώματα», είναι σεμνή αλλά και όσο χρειάζεται θηλυκή, που δε φασώνεται δημόσια, που δεν τρέχει «δεξιά και αριστερά» με αγόρια, που δεν φοράει κοντά/ φαρδιά/ σκισμένα/ μαντίλα/ μαύρα, δεν καπνίζει και δεν βρίζει.

Είναι απαραίτητο να ντρέπεσαι αν είσαι γυναίκα όπως εσύ θες.
Και το σχολείο φροντίζει να στο μάθει αυτό από νωρίς.
Πώς θα ντυθείς και θα φερθείς, περνάνε από εξονυχιστικό έλεγχο και σχολιάζονται.
Εμείς, οι γυναίκες της εργατικής τάξης, ξέρουμε από κορίτσια ότι έλεγχο στο σώμα μας και την εαυτή μας θέλουν να έχουν πρώτα οι καθηγητές, οι συγγενείς, οι βρωμεροί μικροαστοί της γειτονιάς, αύριο τα αφεντικά.
Είναι ο τρόπος να μας πειθαρχήσουν.
Να ντρεπόμαστε να φοράμε τις κουλτούρες και τις συνειδήσεις της τάξης μας.
Να ντρεπόμαστε γι'αυτό που είμαστε, γι'αυτά που λέμε – όταν έτσι διεκδικούμε χώρο κι ανάσα.
Να ντρεπόμαστε για το πώς είμαστε θηλυκά.

Ε δεν ψηνόμαστε.
Έρχεται ζέστη.
Adidas, πλατφόρμα ή σορτσάκια
t-shirt, ξεφτισμένα ή τιραντάκια

Έτσι κυκλοφορούμε τα κορίτσια στα Πατήσια.
Και δεν ντρεπόμαστε μία!

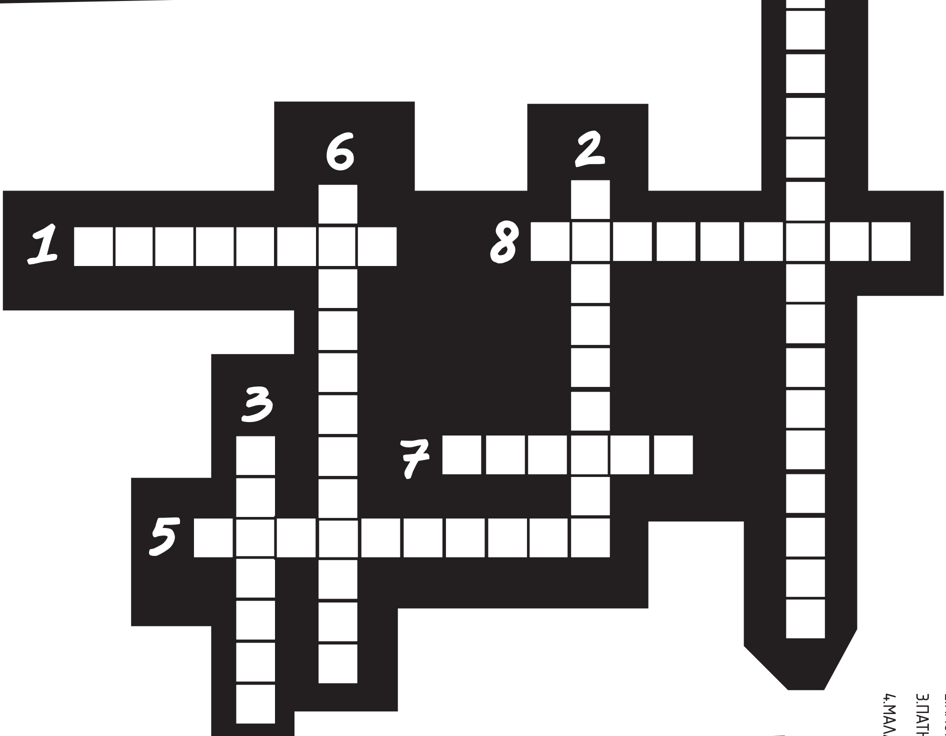
antifa • crossword

1.Ψεκασμένος φασίστας πολιτικός. Διετέλεσε Υπουργός Άμυνας κι έζησε το μύθο του μπαινοβγαίνοντας σε ελικόπτερα, c–130 κλπ.

2.Λέει συχνά ρατσιστικές μαλακίες στην τάξη, ρίχνει αποβολές, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που θα παρενοχλήσει μαθήτρια απλώνοντας χέρι.

3.Είναι τα Άνω, είναι τα Κάτω, είναι η γειτονιά μας!

4.Ευκολάκι: "Μην παραχαράσσετε την Ιστορία, η ... είναι μία."

5.Σκατοδουλειά με μηχανάκι. Τρως χιόνια, κρύα και βροχές για να σε έχουν τα αφεντικά σου με ψίχουλα για μισθό, κατά κανόνα ανασφάλιστο.

6.Διαχρονικό σπορ της ελληνικής κοινωνίας – Αλλιώς το τσατσιλίκι.

7."Δεν είναι μαγκιά και λεζάντα, είναι σφιγμένα ... κι ανάσα". Απόσπασμα από το κείμενο Code of da Streets / έντυπο antifa patissia #2.

8.Antifa σύνθημα σε τοίχο: "10 γλώσσες μιλάμε σ'αυτή τη γειτονιά / Ξεφτίλες ... θα πάθετε ζημιά!"

οι λύσεις εδώ! - - - - - - - - - - ▶

1.ΚΑΜΜΕΝΟΣ
2.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
3.ΠΑΤΗΣΙΑ
4.ΜΑΛΑΚΙΑΠΟΥΤΟΥΣΔΕΡΝΕΙ
5.ΝΤΕΛΙΒΕΡΑΣ
6.ΡΟΥΦΙΑΝΙΛΙΚΙ
7.ΔΟΝΤΙΑ
8.ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ